

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากหลักสูตรการเรียนการสอนในวิชาชีพทางด้านเสื้อผ้าคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตให้สามารถประกอบอาชีพการตัดเย็บเสื้อผ้าได้ ทั้งการทำงานห้องเสื้อหรือการเปิดร้านตัดเสื้อ และการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า ซึ่งการทำงานห้องเสื้อหรือการเปิดร้านตัดเสื้อนั้น ต้องอาศัยประสบการณ์ และทักษะความชำนาญมาก หากบัณฑิตต้องการเปิดร้านตัดเสื้อเอง ก็ต้องมีการลงทุนสูง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากสำหรับบัณฑิตจบใหม่ แต่การทำงานในสายการผลิตเสื้อผ้าของโรงงานอุตสาหกรรมนั้น มีตำแหน่งงานให้เลือกทำหลายตำแหน่ง ในแต่ละขั้นตอนของการผลิตเสื้อผ้า ตามความถนัดของบัณฑิตแต่ละคน การได้งานทำของบัณฑิตนั้นจะเป็นตัวชี้วัดหนึ่งของการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเสนอโครงการวิจัยเจตคติของนักศึกษา ต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาและในแต่ละชั้นปี โดยนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุง หรือเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ของบัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ทั้งสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554)

การที่จะพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุง หรือเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันโดยเฉพาะเรื่องที่จะส่งเสริมให้บัณฑิต มีความสามารถปฏิบัติงานภายในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าได้และรวมถึงทำให้บัณฑิตนั้นมีงานทำทุกคน ในส่วนแรกนี้จำเป็นต้องศึกษาถึงความคิดเห็น ความชอบ และความรู้สึกที่นักศึกษามีต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมก่อน ซึ่งเป็นเรื่องของเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้านั้นเอง เพราะ **เจตคติ** เป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก และความเชื่อฝังใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้หรือประเมินบุคคล เหตุการณ์ในสังคม และทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกบางอย่างควบคู่กันไปกับการรับรู้ในสิ่งนั้นๆ ที่จะส่งผลต่อความคิดเห็น ความรู้สึกและปฏิกิริยาในใจ ดังนั้น

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปด้วยความเหมาะสม และแนวคิด วิธีการของผู้สอนไปในทิศทางเดียวกัน จะได้ทราบแนวทางและเตรียมวิธีการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ รับรู้ข้อเท็จจริงในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า รวมทั้งการปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือเจตคติที่นักศึกษา มีต่อการทำงานในโรงงานนั้นๆ เพราะเจตคติเป็นสิ่งสำคัญที่นักศึกษา จะสามารถแสดงออกในรูปของพฤติกรรมให้เห็นได้อย่างชัดเจน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนหรือการเลือกวิธีการสอน โดยที่ผู้สอนจะต้องปลูกฝังเจตคติที่ดีให้กับนักศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการทำงานของนักศึกษาผู้ที่จะเป็นบัณฑิตในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษา ที่มีต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ระหว่าง นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
3. เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้พัฒนาหลักสูตร และเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้ ได้รับประโยชน์ คือ

1. ทราบถึงเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
2. นำผลการศึกษามาใช้พัฒนาหลักสูตร หรือกำหนดวิธีการจัดการเรียน การสอน
3. นำผลที่ได้จากการศึกษาเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ คือ

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รวมถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียน การสอนวิชาชีพด้านเสื้อผ้า โดยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงด้านการเรียน การสอนให้เหมาะสมต่อไป

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ กำหนดขอบเขตไว้ คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเป็นนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระหว่างสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ศึกษาวิเคราะห์ถึง สภาพความแตกต่างทางเพศ อายุ และศาสนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึก และความคิดเห็นที่แท้จริงของตน ดังนั้น ข้อมูลที่ได้มานั้น ถือว่าเป็นความคิดเห็นของตัวนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการทำงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นและนักศึกษา สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. แบบสอบถามฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ได้รับการตรวจพิจารณา แก้ไข จากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ทำการทดลองใช้พร้อมกับการปรับปรุงแล้ว ซึ่งสามารถใช้วัดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้จริง

1.6 นิยามศัพท์

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สินค้าแฟชั่น และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
3. คณะ หมายถึง คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีฐานะเทียบเท่ากอง ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เปิดสอนสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้า และเครื่องแต่งกาย